

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 27093

гр. София, 13.12.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 10 състав,
в закрито заседание на 13.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариета Райкова

като разглежда дело номер **6742** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 от ГПК.

Образувано е по молба на процесуалния представител на жалбоподателя адв. С. М., постъпила на 14.11.2024г., в която се иска изменение на постановеното по делото решение в частта на присъдените разноски, като намира, че присъдените в полза на „Център за градска мобилност“ /ЦГМ/ ЕАД 1000 лева са необосновани, несправедливи и несъобразени със сложността на делото, развило се в едно съдебно заседание.

В срок от насрещната страна е постъпила молба, в която се мотивира становище за неоснователност на искането, тъй като присъденото адв. възнаграждение е съобразено с оказаната адвокатска защита, Наредбата за минималния размер на адвокатските възнаграждения, а в хода по същество на делото жалбоподателят не е възразил срещу размера му.

Административен съд –София град, в настоящия състав, като съобрази изложеното в молбата и становището, намери за установено следното:

Молбата е подадена в срока по чл. 248, ал. 1 ГПК, от надлежна страна и е процесуално допустима. По същество е неоснователна по следните съображения:

Със съдебното решение № 22527 от 06.11.2024 г. съдът е отхвърлил жалбата на В. Д. М. срещу принудителна административна мярка – принудително блокиране на ППС чрез скоба, приложена на 18.06.24г. спрямо ползвания от жалбоподателя лек автомобил. Със същото решение е осъдил М. да заплати на „Център за градска мобилност“ ЕАД с ЕИК[ЕИК] направените по делото разноски общо в размер на 1000 лева, представляващи заплатени от дружеството възнаграждение на процесуалния представител адв. М. Г. въз основа представения по делото договор за правна защита и съдействие.

В хода на съдебното производство от жалбоподателя и неговият процесуален представител не е направено възражение за прекомерност на претендираното

адвокатското възнаграждение от адв.Г..

Съгласно чл.143 ал.1 и ал.4 от АПК страната, която се е оказала права в спора, има право да иска заплащането на всички направени от нея разноси – държавни такси, разноси по производството и възнаграждението за един адвокат, когато е била представлявана от такъв, които се дължат от страната, която с поведението си е причинила възникването на съдебния спор.

В случая, разноските за проведеното съдебно производство са своевременно поискани от процесуалния представител на ответника въз основа на представен списък за разноси, договор за правна защита и съдействие и извлечение от банковата сметка на адв. Г., за заплащане на адвокатския хонорар в размер на 1000 лева.

Основни аргументи, които се релевират в молбата на адв. М. са за прекомерност на претенцията, но те не могат да бъдат изразени за първи път след постановяване на съдебното решение. В случая от жалбоподателя в производството не е направено възражение за прекомерност на претендираните от ответника разноси, тъй като в проведеното по делото съдебно заседание на 10.10.24 г., в което делото е обявено за решаване, той не се е явил лично и не е изпратил процесуален представител. Т. искане не е направено и в депозираното становище от 09.10.2024г., докладвано в откритото съдебно заседание. Не съществува законова възможност възражението за прекомерност да бъде направено след приключване на устните състезания и постановяване на крайния акт по делото.

Водим от горното и на основание чл. 248, ал. 3 ГПК, Административен съд –София град, Трето отделение, 10 състав,

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на адвокат С. М. в качеството ѝ на процесуален представител на В. Д. М. за изменение на Решение № 22527 от 06.11.2024г., постановено по адм. дело №6742/24г. по описа на АССГ.

Определението не подлежи на обжалване.